

مقایسه دو روش ماساژ پروستات و نمونه قطرات اولیه ادرار در جداسازی مایکوپلازما هومینیس و اوره آپلازما اوره آلیتیکوم در مجاری ادراری

چکیده

زمینه و هدف: اوره آپلازما اوره آلیتیکوم یکی از مهمترین عوامل اورتریت غیرگنوکوکی (NGU) و اورتریت غیراختصاصی (NSU) در مردان می باشد. مایکوپلازما هومینیس نیز در ایجاد NGU و NSU نقش دارد. هدف از اجرای این مطالعه مقایسه جداسازی مایکوپلازما هومینیس و اوره آپلازما اوره آلیتیکوم در مجاری ادراری مردان مبتلا به اورتریت غیرگنوکوکی و اورتریت غیراختصاصی با دو روش ماساژ پروستات و نمونه قطرات اولیه ادراری می باشد.

روش بررسی: نمونه ها از ۷۵ بیمار به مدت یک سال (۸۳-۸۴) پس از ماساژ پروستات و قطرات اولیه ادرار به دست آمده و با تشخیص پزشک برای بررسی اورتریت های غیرگنوکوکی به بخش باکتری شناسی دانشکده بهداشت دانشگاه علوم پزشکی تهران ارسال شد و در آنجا با استفاده از روش کشت بررسی شد.

یافته ها: از ۷۵ نمونه ترشحات پروستات، ۱۹ مورد (۲۵/۳٪) از نظر آلودگی با اوره آپلازما و ۱۱ مورد (۱۴/۶٪) از نظر آلودگی با مایکوپلازما مثبت شدند. همچنین ارگانیسیم های جدا شده از ۷۵ نمونه قطرات اولیه ادرار شامل ۱۷ مورد (۲۲/۶٪) اوره آپلازما و ۹ مورد (۱۲٪) مایکوپلازما بود.

نتیجه گیری: با توجه به نتایج به دست آمده از این تحقیق در صورت عدم امکان گرفتن نمونه ترشحات مجرا در مردان، می توان نمونه قطرات اولیه ادرار را برای تشخیص ارگانیسیم های مایکوپلازما و اوره آپلازما در بیماران مرد مبتلا به اورتریت غیرگنوکوکی و اورتریت غیراختصاصی، جایگزین ترشحات مجرا به دست آمده از ماساژ پروستات نمود.

واژه ها کلیدی: مایکوپلازما هومینیس، اوره آپلازما اوره آلیتیکوم، اورتریت غیرگنوکوکی، اورتریت غیراختصاصی، ماساژ پروستات، قطرات اولیه ادرار

کیومرث قاضی سعیدی

استاد، گروه میکروبی شناسی و ایمنولوژی دانشکده پزشکی دانشگاه علوم پزشکی گرگان

فرح دخت فاطمی نسب

دانشیار، گروه ایمنولوژی دانشکده پزشکی دانشگاه علوم پزشکی ایران

شیده وطنی

کارشناس ارشد میکروبی شناسی، گروه پاتوبیولوژی دانشکده بهداشت دانشگاه علوم پزشکی تهران

یاسمن عظیمی

دکتر داروساز، گروه پاتوبیولوژی دانشکده بهداشت دانشگاه علوم پزشکی تهران

سپیده بخشنده نصرت

استادیار، زنان دانشگاه علوم پزشکی گرگان

مریم محمدی

کارشناس ارشد میکروبی شناسی، گروه پاتوبیولوژی دانشکده بهداشت دانشگاه علوم پزشکی تهران

نویسنده مسئول: کیومرث قاضی سعیدی

تلفن: ۰۹۱۲۳۰۲۹۱۳۹

پست الکترونیک:

Kiumarshghazisaidi@yahoo.com

آدرس: گرگان دانشکده پزشکی دانشگاه

علوم پزشکی گرگان، گروه میکروبی شناسی

وصول مقاله: ۸۷/۱/۳۱

اصلاح نهایی: ۸۷/۵/۱۶

پذیرش مقاله: ۸۷/۶/۱۲

مقدمه

اورتریت التهاب مجرای ادراری است که اغلب از طریق تماس جنسی منتقل شده و براساس وجود یا عدم وجود نایسریا گنوره به دو گروه اورتریت گنوکوکی و غیر گنوکوکی (NGU) [Non gonococcal urethritis] تقسیم می شود. در NGU عفونت به کلامیدیا تراکوماتیس (از ۳۰ تا ۴۰٪ مردان مبتلا به NGU جدا می شود) و یا به سایر ارگانسیمهای بیماریزا از جمله اوره آپلازما و مایکوپلازماها و تریکوموناس واژینالیس نسبت داده می شود (۱، ۲).

اوره آپلازما اوره آلیتیکوم یکی از عوامل اصلی اورتریت غیر گنوکوکی و اورتریت غیراختصاصی (NSU) specific [Non urethritis] در مردان بوده و از ۱۵ تا ۲۵٪ این موارد جدا می گردد (۳). این ارگانسیم همچنین در ارتباط با اپیدیدیمیت و پروستاتیت و آرتریت اکتسابی از طریق تماس جنسی (سندرم رایتر) می باشد (۴، ۵). مایکوپلازما هومینیس نیز در ایجاد NGU نقش دارد (۲، ۶).

عفونت اورتریت در صورت تشخیص و درمان به موقع به آسانی ریشه کن می گردد، اما عدم تشخیص و درمان به موقع آن گاهی منجر به اختلالات باروری می گردد (۲).

به منظور دسترسی به تشخیص مناسب استفاده از روش مناسب تشخیص و نمونه مناسب ضروری است. برای جدا کردن مایکوپلازما و اوره آپلازما از دستگاه ادراری _ تناسلی مردان معمولا از خراش پیشابراه و سوآبهای پیشابراه بعد از ماساژ پروستات استفاده می شود، اما معمولا استفاده از این روشها گروهی از بیماران را دچار ناراحتی و اضطراب می کند (۷). هدف از این مطالعه مقایسه جداسازی مایکوپلازما هومینیس و اوره آپلازما اوره آلیتیکوم در مجاری ادراری مردان مبتلا به اورتریت غیر گنوکوکی و اورتریت غیراختصاصی با دو روش ماساژ پروستات و نمونه قطرات اولیه ادرار است.

روش بررسی

این مطالعه بر روی بیماران مرد که با تشخیص و درخواست پزشک برای بررسی مایکوپلازما هومینیس و اوره آپلازما اوره آلیتیکوم و با علائم بالینی اورتریتهای غیر گنوکوکی و اورتریت غیراختصاصی به مدت یک سال (۸۳ - ۸۴) به بخش باکتری شناسی دانشکده بهداشت دانشگاه علوم پزشکی تهران مراجعه کرده بودند (۷۵ نفر) صورت گرفت.

برای آزمایش ابتدا از ۱۰ - ۱۵CC قسمت اول ادرار بیمار (FVU) [First Voided Urine] نمونه گرفته شد، در مرحله بعد پس از ماساژ پروستات، از ترشحات مجرا نمونه تهیه گردید. نمونه های ادرار به دست آمده سانتریفوژ شده و از رسوب آنها استفاده شد. در مورد ترشحات پروستات نمونه به طور مستقیم به محیطها منتقل می شد. در مورد نمونه هر بیمار، چند قطره از ترشحات پروستات و رسوب قسمت اول ادرار (FVU) به محیط ترانسپورت PPLO Broth منتقل شد.

به منظور جداسازی اوره آپلازما اوره آلیتیکوم و ۱ml از محیط ترانسپورت PPLO را از فیلتر ۰/۴۵ میکرون عبور داده، به محیط مایع اوره که در شیشه های درپنج دار تقسیم شده بود اضافه کردیم. شیشه های درپنج دار را در حرارت ۳۷°C در Candle Jar قرار داده و هر روز لوله ها را به لحاظ تغییر رنگ و ایجاد رنگ صورتی مایل به ارغوانی بدون وجود کدورت مورد بررسی قرار دادیم. برای اوره آپلازما اوره آلیتیکوم در طی حداکثر ۳ روز اگر تغییر رنگی در محیط ایجاد می شد نمونه مثبت در نظر گرفته شده و پاساژ آنها به محیطهای کشت تازه صورت می گرفت. ۰/۱ ml از این محیط با سرنگ استریل به محیط جامد اوره منتقل شده سپس پلیتها در Candle Jar و در انکوباتور ۳۷°C قرار می گرفت. پس از ۴۸ تا ۷۲ ساعت بررسی می شد و در صورت عدم رشد تا یک هفته نگهداری می شد و در صورت رشد، کلنیهای کوچک بر سطح آگار با درشت نمایی X ۱۰ میکروسکوپ نوری و لوپ مورد بررسی قرار می گرفت. برای جداسازی مایکوپلازما هومینیس به همین ترتیب عمل کرده اما نمونه به محیط آرژنین مایع تلقیح می شد و در انکوباتور ۳۷°C به مدت ۷ روز نگهداری می گردید. در صورتی که رنگ صورتی مایل به ارغوانی بدون کدورت مشاهده می گردید، نتیجه از نظر وجود مایکوپلازما هومینیس مثبت بوده و ۰/۱ml از محیط مایع به محیط جامد آرژنین دار منتقل و یک هفته در انکوباتور نگهداری و ظهور کلنی بررسی می شد (۸).

حساسیت و ویژگی روش قطره اول نسبت به روش ماساژ مورد محاسبه قرار گرفت و به وسیله ضرایب توافق phi و کرامرنیز، میزان تطابق این دو روش محاسبه شد. در کلیه آزمونها سطح معنی داری ۰/۰۵ لحاظ شد.

یافته ها

در ۷۵ بیمار نمونه ترشحات پروستات از نظر وجود ارگانیس‌های اوره آپلازما اوره آلیتیکوم و مایکوپلازما هومینیس بررسی شدند. ۱۹ مورد (۲۵/۳٪) از نظر آلودگی با اوره آپلازما و ۱۱ مورد (۱۴/۶٪) از نظر آلودگی با مایکوپلازما مثبت شدند. همچنین ارگانیس‌های جدا شده از ۷۵ نمونه قطرات اولیه ادرار شامل ۱۷ مورد (۲۲/۶٪) اوره آپلازما و ۹ مورد (۱۲٪) مایکوپلازما بود (جدول ۱)

تمام مواردی که کشت میکوپلازما و اوره آپلازما در قطرات اولیه ادرار مثبت بود، در کشت ترشحات ماساژ پروستات نیز مثبت بود ولی ۲ مورد از موارد کشت اوره آپلازما و ۲ موردی که کشت میکوپلازما هومینیس در ماساژ پروستات مثبت بود، در قطرات اولیه ادرار کشت منفی شد. بنابراین ضریب انطباق phi و کرامر که بیان کننده انطباق نتایج دو تست می باشد برای اوره آپلازما برابر ۰/۹۲۹ (۱) و برای میکوپلازما هومینیس برابر ۰/۸۹۱ (۱) ($p < 0/00$) می باشد.

جدول ۱: توزیع فراوانی مطلق و نسبی اوره آپلازما و مایکوپلازما در نمونه قطرات اولیه ادرار و ماساژ پروستات

کل	مایکوپلازما هومینیس		اوره آپلازما اوره لیتیکوم		
	مثبت	منفی	مثبت	منفی	
۷۵	۱۱ (۱۴/۶٪)	۶۴ (۸۵/۴٪)	۱۹ (۲۵/۳٪)	۵۶ (۷۴/۷٪)	ماساژ پروستات
۷۵	۹ (۱۲٪)	۶۶ (۸۸٪)	۱۷ (۲۲/۶٪)	۵۸ (۷۷/۴٪)	قطرات اولیه ادرار

بحث

اوره آپلازما اوره آلیتیکوم یکی از عوامل اصلی اورتریت غیر گنوکوکی می باشد. مایکوپلازما هومینیس نیز ممکن است در ایجاد این بیماری نقش داشته باشد. در این مطالعه با استفاده از نمونه قطرات اولیه ادرار و ترشحات پروستات، اوره آپلازما اوره آلیتیکوم از ۲۲/۶ - ۲۵/۳ بیمار مبتلا به NGU و NSU جدا شد. همچنین ۱۲٪ - ۱۴/۶٪ از این بیماران از نظر وجود مایکوپلازما هومینیس مثبت شدند. نتایج مشابهی از مطالعات سایر محققین به دست آمد مثلاً Dilek Kilic و همکارانش در سال ۲۰۰۴ در کشور ترکیه مطالعه ای برای بررسی وقوع کلامیدیا تراکوماتیس، مایکوپلازما هومینیس و اوره آپلازما اوره آلیتیکوم در NGU و تعیین مقاومت آنتی بیوتیکی انجام دادند. در این مطالعه سوآبهای پیشابراه و سوآبهای واژینال از ناحیه اندوسرویکس به دست آمده از ۵۰ بیمار بررسی شدند. اوره آپلازما اوره آلیتیکوم از ۲۴ بیمار جدا شد و میزان کلونیزاسیون مایکوپلازما هومینیس در بیماران ۱۶٪ بود (۹). Gregory و Cundy در آمریکا تحقیقی را بر روی یک گروه ۵۰ نفری از مردان مراجعه کننده به کلینیک بیماریهای منتقله از طریق تماس جنسی انجام دادند. هدف از این مطالعه مقایسه

میزان جداسازی مایکوپلازما از دو نوع نمونه بالینی - سوآب پیشابراه و نمونه ادرار - با استفاده از تکنیک کشت بود. میزان جداسازی این ارگانیس‌ها با استفاده از دو نمونه سوآب پیشابراه و ادرار از لحاظ آماری تفاوت معنی داری نداشت. فراوانی میکوپلازما و اوره آپلازما در نمونه سوآب پیشابراه ۷۰٪ و در ادرار ۵۸٪ تعیین شد (۷).

در مطالعه ای که Matsuda و همکارانش در ژاپن (۱۹۹۱) برای ارزیابی نقش مایکوپلازما هومینیس و اوره آپلازما اوره آلیتیکوم در اورتریت مردان با استفاده از نمونه های قطرات اولیه ادرار اجرا کردند، ۱۶۰ بیمار مبتلا به اورتریت (۲۸ نفر مبتلا به اورتریت گنوکوکی NG و ۱۲۶ نفر مبتلا به اورتریت غیر گنوکوکی NGU) بررسی شدند. اوره آپلازما اوره آلیتیکوم و مایکوپلازما هومینیس از ۱۳/۶٪ و ۶/۵٪ از نمونه های قطرات اولیه ادرار جدا شد (۱۰).

در مطالعه دیگری که Bowie و همکارانش برای بررسی عوامل باکتریولوژیک پیشابراه در ۶۹ مرد مبتلا به اورتریت غیر گنوکوکی (۲۶ نفر مبتلا به NGU کلامیدیا مثبت و ۴۳ نفر مبتلا به NGU کلامیدیا منفی) و ۳۹ مرد بدون اورتریت (NU) اجرا کردند، برای جدا کردن ارگانیس‌های

در این مطالعه سعی نمودیم استفاده از دو نمونه ترشحات پروستات و قطرات اولیه ادرار را در تشخیص مایکوپلازما هومینیس و اوره آپلازما اوره آلیتیکوم در مردان مبتلا به NGU بررسی و مقایسه کنیم.

ما موفق شدیم اوره آپلازما اوره آلیتیکوم را از ۲۲/۶٪ از نمونه های قطرات اولیه ادرار (در مقایسه با ۲۵/۳٪ با استفاده از ترشح پروستات) و مایکوپلازما هومینیس را از ۱۲٪ از نمونه ها (در مقایسه با ۱۴/۶٪ با استفاده از ترشحات پروستات) جدا کنیم. با توجه به اینکه از لحاظ آماری تفاوت معنی داری بین این نسبتها وجود ندارد و با توجه به مشکل و آزار دهنده بودن ماساژ پروستات برای مردان می توان نمونه قطرات اولیه ادرار را جایگزین ترشحات پروستات به دست آمده از ماساژ پروستات در موارد جدا سازی مایکوپلازما هومینیس و اوره آپلازما اوره آلیتیکوم در بیماران مرد مبتلا به NGU و NSU نمود.

در تحقیقات دیگری که سایر محققان برای جداسازی این ارگانیسما بر روی بیماران مبتلا به اورتریت غیرگنوکوکی انجام داده اند نیز از نمونه قطرات اولیه ادرار استفاده شده است، مطالعه Bowie و همکارانش (۱۱)، مطالعه Matsuda و همکارانش (۱۰)، مطالعه Takamizawa و همکارانش (۱۳)

با توجه به نتایج به دست آمده از این تحقیق در صورت عدم امکان گرفتن نمونه ترشحات مجرا در مردان می توان نمونه قطرات اولیه ادرار را برای تشخیص ارگانیسماهای مایکوپلازما و اوره آپلازما در بیماران مرد مبتلا به اورتریت غیرگنوکوکی و اورتریت غیراختصاصی جایگزین ترشحات مجرا به دست آمده از ماساژ پروستات نمود.

References

- 1-Yoshida T, Maeda S, Deguchi T, Miyazawa T, Ishiko H. Rapid detection of Mycoplasma genitalium, Mycoplasma hominis, Ureaplasma parvum and Ureaplasma urealyticum Organisms in Genitourinary Samples by PCR-Microtiter Plate Hybridization Assay. *Journal of Clinical Microbiology*. 2003. 41(5): 1850 -1855.
- 2-Simpson T, Oh M K. Urethritis and cervicitis in adolescents. *Adolesc Med*. 2004. 15. 253-271.
- 3-Stamm WE, Hicks CB, Martin DH, Leone P, Hook EW, Cooper RH, et al. *Azithromycin for empirical treatment of the Nongonococcal urethritis Syndrome in men*. Arandomized double- blind study. *JAMA*. 1995. 274: 545-549.
- 4-Potts J M, Ward A M, Rackley RR. *Association of Chronic Urinary Symptoms in women and Ureaplasma urealyticum* . *Urology*. 2000. 55: 486- 489.

مایکوپلازما هومینیس و اوره آپلازما اوره آلیتیکوم از نمونه قطرات اولیه ادرار استفاده شد. مایکوپلازما هومینیس از ۱۹٪ - ۲۲٪ گروه جدا شد. اوره آپلازما اوره آلیتیکوم با اختلاف معنی دار، به تعداد بیشتر از بیماران مبتلا به NGU کلامیدیا منفی (۸۱٪) نسبت به NGU کلامیدیا مثبت (۴۲٪) جدا شد (۱۱).

با توجه به نتایج به دست آمده از تحقیقی که انجام دادیم اوره آپلازما اوره آلیتیکوم از نمونه ۲۲/۶٪ - ۲۵/۳٪ از بیمار جدا شد که این نسبت تقریباً مشابه نسبت گزارش Stamm و همکارانش (۲۸٪) (۳) است.

در گزارش Kilic میزان کلونیزاسیون مایکوپلازما هومینیس در بیماران مبتلا به NGU ۱۶٪ (۹) و در گزارش Bowie و همکارانش ۱۹٪ - ۲۲٪ (۱۱) بود در این مطالعه مایکوپلازما هومینیس از ۱۲٪ - ۱۴/۶٪ بیماران جدا شد.

با توجه به نقش این ارگانیسما در ایجاد NGU و سایر عفونتهای دستگاه ادراری - تناسلی لازم است که همه بیماران با علائم عفونت دستگاه ادراری - تناسلی از نظر وجود این ارگانیسما بررسی شده، در صورت آلودگی به سرعت درمان شوند، زیرا عدم تشخیص و درمان به موقع این عفونتها گاهی منجر به اختلالات باروری می گردد. به منظور دسترسی به تشخیص مناسب استفاده از روش مناسب تشخیص و نمونه مناسب ضروری است. به طور معمول برای تشخیص NGU در مردان از نمونه ترشحات مجرا و سوآبهای پیشابراه استفاده می گردد (۹) و در صورتی که مردان فاقد ترشح باشند پس از ماساژ پروستات از ترشحات نمونه گرفته می شود اما گرفتن ترشح مجرا در مردان بدین صورت، مشکل بوده و گاهی حتی بیماران با گرفتن نمونه بدین طریق همکاری نمی کنند.

- 5-Povlsen K, Jensen J S, Lind I. *Detection of Ureaplasma urealyticum by PCR and Biovar Determination by Liquid Hybridization*. *Journal of Clinical Microbiology*. 1998. 36: 3211-3216.
- 6-Taylor- Robinson D, Furr p. *Update on sexually transmitted Mycoplasma*. *Lancet*. 1998. 351.suppl3:12-15
- 7-Gregory JE and Cundy KR. *Mycoplasma Recovery from the Male Genitourinary Tract: Voided Urine versus the Urethral Swab*. *Applied Microbiology*. 1970. 19 (2):268- 270.
8. Baron A, Finegold SM. *Diagnostic Microbiology Bailly & Scotts*. Mosby. 1990:564-568, attendix A20-A22.
9. Kilic D, Basar MM, Kaygusuz S, Yilmaz E, Basar H, Batistarn E, et al . *Prevalence and Treatment of Chlamydia trachomatis, Ureaplasma urealyticum and Mycoplasma hominis in patients with Nongonococcal Urethritis*. *JPN J Infect*. 2004. 57: 17-20.

10. Matsuda T, Takeuchi H, Yoshida O. *Ureaplasma urealyticum and Mycoplasma hominis in male Urethritis*. Hinyokika kyo. 1991. 37(10):1293-7
11. Bowie WR, Pollock HM, Forsyth PS, Floyd J F, Alexander ER, Wang SP, et al. *Bacteriology of the Urethra in Normal Men and Men with Nongonococcal Urethritis*. Journal of Clinical Microbiology 1977. 6 (5): 482-488.
12. Khalil NG, Ghazal AM and Thwaini AJ. *Microbiological study on male urethritis*. PakJ Biol Sci. 2003. 6 (16): 1396-1398
13. Takamizawa S, Okazaki T, Machida T. *A study of Ureaplasma urealyticum Pathogenicity in human genitourinary tract*. Kansenshogaku Zashi. 1991. 65(10):1355-60.